

Cestování

Laškují růžoví motýli
v nahořklé vůni chmelu.
Skrz' lány zralého obilí
vlak vjíždí do tunelu.

Je bláhová to jízda,
bez cíle, bez účele:
k výstraze píšťalka hvízdá,
vlak letí, podoben střele.

Olejem pomažte kola!
– veliké je tu tření.
Z turistů žádný ni nehlesá,
všichni jsou rozjitřeni,
neb válka zas' je na obzoru,
jak v čtrnáctém na svatou Annu,^{*)}
a fašizmus podoben nádoru
zášť šíří rozpoutánu.

Vine se cihlový viadukt
v bělopás nad údolem.
Já nikomu dnes nemám chut
se svěřovat se svým bolem:
co robot si připadám poněkud,
— báječný Golem.

Daleká, klopotná cesta je,
lokomotiva hulí...
Rodného města kdy dosáhne
baňatou pod kopulí?

Dřív' jistě ne než za soumraku,
až lůna nastoupí k stráží.
Pak teprv' vystoupím ze vlaku
posledním na nádraží.

^{*)} Psáno 26. července 1938.